

# Добре, що сонечко сяє

Василь Сухомлинський

В неділю Юрко прокинувся дуже рано й весело сказав матері:

— Мамо, сьогодні ми йдемо до лісу!

— Надворі дощ,— каже мати. — Ллє, як з відра. Не підете до лісу.

Юрко виглянув у вікно: на подвір'ї — калюжі, небо облягли сірі хмари.

Юрко сів біля столу й заплакав...

У понеділок Юрко також прокинувся рано. Відчинив вікно. Сонячний промінь осяяв кімнату.

Юрко знову заплакав.

— Чого ж ти сьогодні плачеш? — дивується мати.

— Сьогодні до школи треба йти, з лопатою. Ділянку будемо копати.

Мати сіла біля сина й тяжко зітхнула:

— Добре, що сонечко сяє... Якби й сьогодні дощ, звідки б я знала, що ти в нас ледар?